

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul V. — Octombrie, 1936 — No. 10

Conținutul:

Sărbători Partea I-a (continuare) . . 147
Supraviețuitorii Armagedonului . . 151

Apăre odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

© W. B. E. I. S.

și-a pus încrederea în Egipt, organizațiunea și puterea lui Satan, și prin aceasta și-a călcat jurământul de a ține credincioșe împăratului Iehova. „Vai — zice Domnul — de copiii răzvrățiți, cari iau hotărâri fără Mine, fac legăminte cari nu vin din Duhul Meu, și îngămădesc astfel păcat peste păcat! Ei se pogoară în Egipt, fără să Mă întrebe, ca să fugă sub ocrotirea lui Faraon, și să caute un adăpost sub umbra Egiptenilor! Dar, ocrotirea lui Faraon vă va da de rușine, și adăpostul sub umbra Egiptului vă va da de ocară”. (Isaia 30:1-3). „Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se biziucise pe cai și se încred în mulțimea carălor și în puterea călăreșilor, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel, și nu caută pe Domnul!” — Isaia 31:1.

⁵⁰ Unii cari au eugetat a fi în adevăr au devenit în aceste zile slabi de genunchi și au căutat favorarea Egiptului antitipic. Alții iarăși voiesc să oprească acum pe rămășița și să o îndemne să aștepte un timp mai favorabil pentru transmiterea mesajului împărăției la mulțimea mare de oameni. Domnul a descoperit în mila sa celor devotați lui în mod dezinteresant în templul lui că între ei și alte oi pe cari voiește să le aducă în turma sa există o legătură strânsă. El trimite acum pe martorii lui, rămășița, și le poruncește întocmai cum a poruncit la timpul său lui Ieremia: „Du-te de vorbesti” canonicilor de bine pentruca să audă și să știe adevărul înainte de a se vărsa mânia lui Iehova peste organizațiunea lui Satan. Cei cari se scuză acum cu aceea că voiesc să aștepte un timp mai favorabil, vor pierde desigur aprobarea lui Iehova. Cei ce sunt însă devotați pe deplin lui Dumnezeu și împărăției sale se vor grăbi să urmeze poruncile sale imediat. Faptul că până la Armaghedon va trece încă un an sau mai mulți ani este fără însemnătate pentru cei credincioși. Privilegiul lor este să asculte acum de poruncile lui Dumnezeu. Ei își dau seama de faptele că dela ei înșiși și din puterea lor nu pot face nimic, însă din harul lui Dumnezeu care le este oferit prin Christos Iesus vor continua în mod credincios să facă cu toată puterea lor ce găsește mâinile lor de făcut și se vor încrede pe deplin în Domnul că va aduce în felul său și la timpul lui rănduit rezultate bune din aceasta. Întocmai după cum a vorbit Pavel Corintenilor cari au așteptat dela oameni conducerea, așa zice și astăzi cei consacrați lui Dumnezeu frașilor lor: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească: așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească”. (I Corinteni 3:6.7). Nu este treaba noastră să determinăm momentul exact când va izbucni Armaghedonul peste lume, însă este datoria și obligațiunea noastră solemnă să fim zeloși și să înmănăm cu ascultare bucurăoasă mesajul împărăției oamenilor pentruca cine voiește să poată căuta siguranța în organizațiunea lui Iehova.

Intrebări pentru studiu.

Alin. 1. Ce văd acum martorii unși ai lui Iehova și „alte oi” cu obligațiuni impuse lor? Care este scopul examinării profesiilor referitoare la aceasta?

Alin. 2. Ce fapte în legătură cu Ieremia sunt importante aici?

Alin. 3, 4. Aplică timpului prezent faptele profetică că Zedechia și-a rupt legământul cu Nebucadnezâr și s'a aliat cu Faraonul Egiptului.

Alin. 5. Cum s'a împlinit Ieremia 37:5?

Alin. 6-8. Descrie situația reprezentată în Ieremia 37:4. Ce este arătat dinainte în versetul 5? Ce poate fi văzut acum ca împlinirea declarațiunii profetice din versetele 6 și 7?

Alin. 9-11. Arată că cei reprezentați în mod profetic de Ieremia au transmis mesajul prezis în versetul 9.

Alin. 12, 15. Ce instrucțiune și asigurare importantă poate fi văzută în versetul 10?

Alin. 14. Relatează ce-a avut loc după prezicerea din versetele 12 și 15?

Alin. 15. Arată că darea de seamă din versetele 14 și 15 a devenit o profecie împlinită.

Alin. 16. Arată însemnarea profetică a ceea ce este raportat în versetele 16 și 17, și arată că ceea ce s'a prezis acolo a și avut loc la timpul rănduit.

Alin. 17-19. Ce scop a urmărit Ieremia cu întrebările sale raportate în versetele 18 și 19? Cu cererea lui adresată împăratului (versetul 20)? Cum s'a împlinit versetul 21?

Alin. 20, 21. În împlinirea lui Ieremia 38:1, cum am auzit aceste „căpeteni” cuvintele spuse de „Ieremia” întregului popor, după cum este arătat în mod profetic în versetele 2 și 3? Arată că versetul 4 s'a împlinit deja ca profecie.

Alin. 22. Arată situația care s'a anunțat dinainte prin lipsa de curaj a lui Zedechia, deși a știut că Ieremia a fost nevinovat.

Alin. 25-25. Arată ce nimerit se potrivește Ebed-Melec ca caracter în acest tablou profetic.

Alin. 26-28. Aplică Ieremia 38:14, 15. Ce învățătură poate fi văzută în versetul 16 pentru martorii lui Iehova? Cum s'a dat mesajul avertizării care este prezis în versetele 17 și 18? Cu ce rezultat?

Alin. 29-35. Arată că situația profetică raportată în versetele 19-25 a găsit o împlinire asemănătoare; și de asemenea și situația raportată în versetele 24-26.

Alin. 34. Venit-au „căpeteniile” antitipice la „Ieremia” cu întrebările lor și primit-au răspunsul lui (versetul 27)? Este rezultatul cel arătat dinainte în versetul 28?

Alin. 35, 36. Ce mesaj profetic se arată în Ieremia 39:9-12 și în raportul că ordinele împăratului date acolo au fost executate?

Alin. 37, 38. Pentru cine și în ce scop este dat Sfânta Scriptură? Când și de cine va fi înțeleasă profecia? Pentru ce?

Alin. 39-42. Descrie situația prezentă aplicând Ieremia 39:16, 17 și răspunderea mare care este legată cu aceasta care se odihnește asupra martorilor lui Iehova și necesitatea de a transmite mesajul acum.

Alin. 43, 44. Cum de numele Ebed-Melec și descrierea lui arată la elasa pe care a reprezentat-o. Ce atitudine corespunzătoare la această elasă și cum se poartă când primește mesajul?

Alin. 45-47. Ce-a însemnat cuvântul lui Iehova prin Ieremia (39:18) pentru Ebed-Melec? pentru cei reprezentați prin Ebed-Melec? Compară aceasta cu îngrijirea profetică însemnată a) în Ezechiel 9:4,6; b) pentru Recabiți, și c) în legătură cu cetățile de scăpare.

Alin. 48, 49. Ce se înțelege sub declarația: „Viața îți va fi prada ta de război, pentruca ai avut încredere în Mine, zice Domnul”? Compară această făgăduință și cea din Iefania 23 cu declarația din Isaia 30:1-3 și 31:1 despre cei neascultători.

Alin. 50. Din ce constă așa dar privilegiul de acum și răspunderea prezentă a rămășiței după Ieremia 39:15-18? Trebuie să ne batem capul cu timpul? Ce va fi rezultatul?

SĂRBĂTORI

PARTEA I-a (Continuare)

„Să prăznuști sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din arie și din teasc“.
Deuteronomul 16 : 13.

În 23 Februarie 1936 s'a întâmplat pentru întâia dată, după cât ne este cunoscut, că o adunare generală a poporului lui Iehova, care se intrunise în diferite părți ale oământului, a putut fi servită în acelaș timp de către un singur cuvântător. Cu această ocazie președintele Societății a vorbit la o adunare mare în Los Angeles, California, și cuvântarea lui a fost transmisă în acelaș moment prin radio și prin legătură telefonică la grupe mari care se adunaseră în multe locuri în America, Mexic, Canada, Marea-Britanie, pe continentul european și în alte locuri. Textul cuvântării este redat în cele ce urmează. La slârșitul cuvântării mulșii auditori adunași au adoptat cu unanimitate declarațiunea care apare la sfârșitul acestui articol. Imediat după aceea au venit dela grupele adunate consimțământuri trimise prin cablu și telegraf, cari dovedesc că cuvântarea și rezoluțiunea a fost auzită clar și cu entuziasm. A fost o sărbătoare plină de bucurie la care au luat parte atât de mulți din poporul lui Dumnezeu, și toată slava și onoarea i se cuvin lui Iehova. Toate acestea vorbesc într'un mod convingător despre acțiunea unită a consacrașilor Domnului în marșul lor hotărâtor înainte pentru a face cunoscut mesajul împărăției.

³¹ Observași acum ce bine se potrivește descrierea mulșimii mari de oameni adunată din toate nașionile cu tabloul profetic, în deosebi cu adunarea tuturor oamenilor binevoitori, după cum a poruncit Domnul prin Moise. Mulșimea mare de oameni îmbrăcată în haine albe care stă înaintea tronului ne reprezintă că ea stă înaintea Domnului ca aprobată; cu ramuri de finici în mânilor jubilează înaintea lui Iehova și Christos Isus: „Și strigau cu glas tare, și ziceau: 'Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Micului!' (Apocalips 7:10). Ei refuză să atribue salvare unui lucru reprezentant prin vreun steag oarecare. Ei strigă că mântuirea este a lui Iehova Dumnezeu ca Ființa Supremă și a lui Christos Isus regele lui uns și pus pe tron ca războinicul victorios și domnitorul drept. Ei refuză să strige că mântuirea vine dela oameni sau dela vreun lucru făcut de oameni și astfel să le atribuiască salvarea. Aceasta arată o cealță de oameni deosebită de „turma mică“ care a fost adusă în turma lui Christos, și aceasta este în armonie deplină cu Domnul și-l servește. După aceea tabloul arată că toși membrii organizașionii lui Dumnezeu sunt în armonie deplină cu aceasta și zic: „Amin!“ Prin aceasta ei recunosc că toată ocrotirea, puterea și mântuirea vin dela Dumnezeu și Christos Isus. (Apocalips 7:11,12). Pentru a arăta că poporul recunoaște că Iehova este marele biruitor și dătător de viață sunt întrebuișași în mod simbolic finici și izvoare de ape; și aceasta reiese din prima amintire de finici în Biblie. Moise din ordinul lui Iehova a condus cu succes pe Izraeliși din Egipt și prin Marea Roșie. În felul acesta Iehova a biruit pe Faraon, reprezentantul Diavolului, și a

scăpat pe Izraeliși și le-a arătat că mântuirea lor vine dela Iehova. El i-a dus la Elim. „El a zis: 'Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui, și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu cari am lovit pe Egipteni; căci Eu sunt Domnul, care te vindecă'. Au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de finici. Și au tăbărât acolo, lângă apă'. (Exodul 15:26:27). Această declarație este repetată în Numeri 33:9 și desigur este raportată acolo pentru un scop. Numele Elim înseamnă „tărie“, și acel loc cu izvoarele lui de apă vie și cu cei șaptezeci de finici este un tablou al tăriei perfecte și al biruinței depline și al izvorului vieții veșnice, și toate acestea sunt daruri din mânilor dăruitorului milos Iehova Dumnezeu prin alesul și unsul lui Christos Isus.

³² Ceeace s'a cerut prin legea tipică dată Izraelișilor corespunde în mod exact cu ceea ce face Domnul și unșii lui în aceste zile din urmă. Christos stă acum în templu și strigă: „Eu sunt calea, adevărul și viața“. El pune să se vestească această veste bună tuturor nașionilor spre mărturie. El trimite pe unșii lui să zică celor binevoitori din toate nașionile: Veniși și învățași să cunoașteși pe Iehova și beși din apa vieții! După aceea strânge pe Ionadabi sau „alte oi“ cari formează mulșimea mare de oameni și le poruncește să zică tuturor cari voiesc să audă: Veniși și luași apa vieții! Aceste fapte sunt noi dovezi că sărbătoarea corturilor antitipică se prăznuiește acum, și că accia cari până acuma au fost 'străini Domnului în țară' au auzit vestea împărăției și au cunoscut pe Domnul,

il recunosc și i se închină; și aceasta este reprezentat prin mișcarea ramurilor de finică. De aceea cămenii cari au intrat în rândurile organizației lui Dumnezeu nu vor da omagiu nici oamenilor și nici puterilor cămenilor și nu vor aștepta salvare dela ei.

Bucurie.

³³ Fiecare dintre cele trei sărbători mari pe cari au trebuit să le țină Izraeliții după porunca Domnului, a fost începută cu mare bucurie. Fiecare din ele a fost o sărbătoare în cinstea lui Iehova, căci cu această ocazie el a fost recunoscut și prăznuit ca Ființa supremă și atotputernică. Scopul principal al sărbătorii este recunoașterea justificării numelui lui Iehova. Christos Isus, marele Justificator, a sosit și credincios făgăduinței sale beată împreună cu unșii lui vinul bucuriei în împărăție. (Matei 26:29). Bucuria Domnului Isus Christos este justificarea numelui Tatălui său. El a adunat acum pe credincioșii lui la sine în templu și le zice: Deoarece ați fost credincioși peste puține lucruri, vă voi pune peste multe lucruri; intrați în bucuria Domnului vostru! (Matei 25:23). Acestei clase a servului credincios și înțelept îi încredințează Christos interesele împărăției sale, și ei se împărtășesc de bucuria lui despre justificarea numelui lui Iehova.

³⁴ Dela vărsarea a doua a spiritului sfânt rămășița a văzut pe Domnul în Templul său sfânt și cum luminează mințile fiecăruia și-i trimite să îndeplinească voința lui Iehova. Aceasta a mărit foarte mult bucuria între poporul Domnului. Ei știu să preluiască marele privilegiu de a purta numele lui Iehova și se bucură foarte mult că le este permis să fie martori spre onoarea numelui său. Sărbătoarea corturilor ca sărbătoare în cinstea lui Iehova este așa dar o sărbătoare de bucurie prăznuită în cinstea Domnului la care iau parte toți unșii săi. În lunile din urmă martorii lui Iehova au găsit nou motiv de bucurie fără margini în aceea că Iehova prin Christos Isus le-a descoperit adevărul despre „mulțimea mare de oameni”, și rămășița vede că este privilegiul ei să vestească adevărul după porunca Domnului și să ia parte la strângerea mulțimii mari de oameni spre slava lui Iehova.

³⁵ Când poporul tipic al lui Dumnezeu a fost liberat din captivitate și a văzut privilegiul său de a ține sărbătoarea corturilor, a început imediat de a plânge și toți cei ce i-au aparținut s-au bucurat. Cu ocazia ținerii sărbătorii Paștilor și a sărbătorii Rusaliilor rămășița nu-și încetează lucrul și bucuria ei în el nu suferă întrerupere. Amândouă continuă, și la acestea se adaugă acum și bucuria participării de lucrarea străngerii mulțimii mari de oameni, și această bucurie are parte și mulțimea mare de oameni. Întreg poporul lui Dumnezeu prăznuiește sărbătoarea împreună, și cu deosebire este arătată mulțimea mare de oameni cum agită ramuri de finică și astfel recunoaște pe

Christos ca Regele, Biruitorul și Mântuitorul trimis de Iehova și-i jură credință.

³⁶ Când Moise și-a încheiat instrucțiunile către Izraeliți în câmpia Moabului, a zis: „Cântați de bucurie neamurilor cu poporul său”. (Deuteronomul 32:45; trad. engleză). Aceasta trebuie desigur să arate că afară de cei unși se pun și alții pe partea Domnului și se bucură cu cei unși. Apostolul a citat aceste cuvinte ale lui Moise în Romani 15:10, și aceasta dovedește din nou că rămășița unșă și mulțimea mare de oameni prăznuiesc acum împreună sărbătoarea corturilor.

Pentru ce este bucurie?

³⁷ Între poporul Domnului domnește acum mare bucurie pentru că ziua liberării a sosit. (Luca 21:28) Multe scripturi și faptele legate cu ele arată că Armagedonul este aproape. Războinicul puternic Christos Isus este reprezentat cum vine în mărirea puterii sale, călare pe calul său de război. El face lucrul acesta în ziua lui Iehova, și la întrebarea adresată lui răspunde: „Căci în inima Mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumparați ai Mei”. (Isaia 63:4). Unșii lui Iehova, rămășița, trebuie să fie activi în „ziua răzbuinării Dumnezeului nostru” și să aducă mângâiere celor ce suspină și gem, pentru că aceasta este porunca lui Dumnezeu dată lor. (Isaia 61:2; Ezechiel 9:4). Cei ce-au fost mângâiați prin mesajul pe care-l aud, se unesc cu mângâietorii în bucuria lor și cântă împreună cu ei lauda lui Iehova prin aceea că transmit altora mărturie. Aceasta înseamnă că rămășița și Ionadabii scot împreună „apă cu bucurie din izvoarele mântuirii”. (Isaia 12:3). Toți aceștia știu că, mântuirea vine dela Iehova prin Christos Isus și ei spun lucrul acesta tuturor cari au o ureche de auzit.

³⁸ Zina împăcării a căzut în ziua a zecea a lunii a șaptea, aceasta a fost totemul cincii zile înainte de sărbătoarea corturilor, și în ziua aceasta a trebuit să sune cu trâmbița răsunătoare din porunca Domnului: „În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare: în ziua ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră”. (Leviticul 25:9). Sunetul acestei trâmbițe jubiliare înseamnă libertate pentru cei ce stau pe partea lui Iehova, și aceasta cuprinde bineînțeles atât pe rămășiță cât și pe cei ce se alătură rămășiței, și anume mulțimea mare de oameni. Pentru rămășiță răsunarea trâmbiței jubiliare înseamnă după cât se pare că stăpânitorii acestei lumi nu sunt înaltele stăpâniri după cum am fost învățați mai demult. Acești stăpânitori, dimpotrivă, sunt instrumentele lui Satan. Înaltele stăpâniri sunt Iehova Dumnezeu și Christos Isus. Cei credincioși au ajuns la cunoștința acestui adevăr mare numai în anii din urmă, și de atunci încoace au înțeles că ei sunt liberi de puterile lumesti și de cătușile de fier ale guvernelor lumesti, și că acestea nu pot încătușa spiritul acelor cari sunt consacrați lui Iehova și împărăției sale. Vorbind despre sunetul trâmbiței răsunătoare care după porunca Domnului a trebuit să răsună în ziua a zecea a lunii a

saptea, psalmistul zice : „Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne!” (Psalm 89:15). La cinci zile după aceea a fost prăznuită sărbătoarea corturilor. Sunarea cu trâmbița jubiliară trebuie să se referească prin urmare la deslegarea tuturor celor încătușați sau captivi, în cari sunt cuprinși și rămășița și mulțimea mare de oameni. Trâmbița jubiliară sună pentru toți cari înțeleg că sunt liberi de organizațiunea lui Satan și că mântuirea le este adusă de Iehova prin Christos Isus.

³⁹ Legământul cuprinzător al lui Iehova este declarațiunea lui neschimbătoare dată lui Avraam pe care a întărit-o cu jurământul său. (Evrei 6:17—19). Acea declarațiune a fost că Iehova va da naștere unei sămânțe prin care își va aduce la îndeplinire scopul. În acel legământ Iehova a zis : „Voi binecuvânta pe ceice te vor binecuvânta... și numele tău va fi o binecuvântare, și eu voiesc să binecuvintez pe cei ce te binecuvintează, și pe cei ce te blastămă îl voi blăstăma”. (Geneza 12:5). Bolestem și binecuvântare sunt legate laolaltă în mod direct. Înainte de a fi executat blestemul, Christos Isus desparte în templu pe cei binecuvântați de cei blestemați, adică oile de capre. El pune blestemul lui Iehova pe clasa caprelor și dăruiește binecuvântări la „alte oi” ale sale, la mulțimea mare de oameni, și el face aceasta din pricină că caprele au blăstămat pe rămășița credincioasă care este o parte a lui Christos, în timp ce „alte oi” ale sale au binecuvântat pe rămășița sau i-au făcut bine. (Matei 25:31—46). Această blestemare și binecuvântare are loc înainte de a se începe timpul regenerării (reînnoirii). Turma mică și celelalte oi se bucură prin urmare împreună, deoarece celelalte oi sau membrii mulțimii mari de oameni au fost strânși la Domnul, și deoarece aceasta este strângerea rodului pământului și turma mică a fost adusă în legătură cu aceasta, se bucură toți împreună spre slava lui Dumnezeu. Pare a fi sigur că „sărbătoarea strănerii” trebuie să se înceapă în timp ce o parte a clasei proșilor este încă cu clasa pământescă. Există vreun motiv biblic pentru a cugeta că binecuvântarea făgăduită se poate începe numai după Armaghedon? Desigur nu există un astfel de motiv. Scopul principal al legământului avraamic este justificarea numelui lui Iehova. Celelalte legăminte adăugate au de scop să procure instrumentul pentru numele lui ca să fie întrebuițat la justificarea lui. Răzbunarea sau justificarea și binecuvântarea sunt legate întrecută ceea ce arată că o anumită binecuvântare trebuie să se întâmple înainte de justificare, căci altminterlea nimeni nu va fi cruțat și trecut prin Armaghedon spre justificarea numelui lui Iehova. Acestei clase binecuvântate îi zice Isus : „Veniți binecuvântați Tatălui Meu de moșteniți împărăția, care v’ a fost pregătită dela întemeierea lumii”. Aceasta este o nouă dovadă pe lângă aceea că sărbătoarea corturilor antitipică care este o sărbătoare a lui Iehova s’ a început, și rămășița și mulțimea mare de oameni se bucură împreună de ea.

Cine va fi binecuvântat ?

⁴⁰ Lui Avraam i-a zis Iehova : „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”. (Geneza 22:18). Această făgăduință trebuie examinată în lumina altor scripturi cari o explică. Ea desigur nu înseamnă binecuvântarea generală a tuturor oamenilor neșinând seama de aceea că sunt răi sau buni. Ea se referă numai la aceia cari se pun pe partea lui Iehova și-l ascultă, și aceștia vin din toate națiunile. Cei binecuvântați trebuie să țină sărbătoarea corturilor. Căci altfel, nu vor avea binecuvântare. Este scris : „Toți ceice vor mai rămânea din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Impăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor”. (Zaharia 14:16). Această scriptură ne ajută și la aceea să constatăm începutul sărbătorii corturilor.

⁴¹ Ce națiuni au venit împotriva Ierusalimului? Sunt cei rămași din națiunile ce-au venit împotriva Ierusalimului cari țin sărbătoarea. Numele „Ierusalim” se referă la noul Ierusalim. Acesta este organizațiunea principală a lui Dumnezeu care se compune din Christos Isus și din membrii credincioși ai casei sale regale, aceasta este împărăția sa. Această națiune a fost născută în anul 1914 când Iehova a trimis pe Domnul Isus Christos să domnească în mijlocul dușmanilor lui (Psalm 110:2). Mai târziu cu deosebire în anul 1917 și 1918 Satan a adunat pe toate națiunile, îndeosebi pe cele ale „creștinătății”, împotriva „națiunii sfinte” a Domnului și a jefuit pe acea națiune, după cum zice profetul, prin aceea că Satan a adus cu totul pe partea sa pe clasa „robului rău”. Rămășița însă, clasa „robului credincios”, a fost păzită cu această ocăzie de Domnul și după aceea a fost trimisă să mărturisească numele lui Iehova. Această mărturie trebuie să se deie în decursul timpului care este între atacul asupra Ierusalimului și Armaghedon, și trebuie dusă de martorii credincioși ai lui Dumnezeu. Înainte de a se da bătălia Armaghedonului Satan trimite pe spiritele sale rele conduse de Gog ca să strângă toate națiunile împotriva organizațiunii lui Dumnezeu, și Satan poartă război împotriva rămășiței pentru că aceasta păzește porunca lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus Christos. (Apocalips 12:17; 16:13—16). Cei de pe partea Domnului au experiențat până în această zi tocmai aceea ceea ce a prezis Isus în aceste cuvinte : „Veți fi urși de toate neamurile pentru Numele Meu”. Deoarece stăpânitorii națiunilor sunt reprezentanții lui Satan urăsc pe toți cari sunt pentru împărăția lui Dumnezeu. Ei sunt urși pentru că vestesc numele lui Iehova și pe Regele lui. Domnul se servește de martorii lui credincioși pentru a duce vestea împărăției altor oameni de bine cari sunt numiți „Ionadabi”, „alte oi” sau „mulțimea mare de oameni”. Aceștia aud mesajul și se urcă ca Ionadab în cărul sau organizațiunea Domnului și din această pricină aparțin și ei la cei urși. Toți aceștia sunt numiți de profet „națiune nedorită”. (Iesania 2:1). Toate națiunile vin împotriva Ierusalimului și din aceste națiuni vine

după aceea mulțimea mare de oameni. Aceștia sunt sfătuiți acum: că dacă dorește să fie cruțați și să fie trecuți prin Armaghedon să caute smerenie și dragoste înainte de a veni ziua mâncii lui Dumnezeu.

⁴² Numai cu puține luni înainte de aceasta, Domnul a descoperit că aceste „alte oi” sau acești Ionadabi formează mulțimea mare de oameni care vine din toate națiunile acestea. Noi o vedem acum cum stă înaintea Domnului și agită ramurile de finici și dă omagiu lui Christos Isus ca rege și cântă cu voce tare că mântuirea vine numai dela Iehova Dumnezeu și Christos Isus însă dela nimeni altcineva. Domnul descopere apoi că întreaga rămășița credincioasă, toți cei înviași și ingerii cerului împreună cu mulțimea mare de oameni vestesc preamăririle lui Iehova și se bucură. (Apocalips 7:11,12). Aceasta indică începutul sărbătorii corturilor, al sărbătorii în cinstea lui Iehova, și după profeția lui Zaharia aceștia sunt aceia cari prăznuiesc sărbătoarea corturilor. Unii bărbați cari în infumurarea lor se socotesc deosebit de înțelepți, vă zic: „Noi nu, facem nicio ispravă” și „mulțimea mare de oameni poate veni numai după începutul Armaghedonului”. O astfel de concluziune este nehibzuită și este lipsită de sprijin biblic. Făgăduința Domnului este că va trece teferi prin Armaghedon un număr carecare, și acești pușini vor fi aceia cari în sărbătoarea corturilor spre lauda lui Iehova, Armaghedonul va fi o prăpădenie de nedescris a națiunilor, și profetul zice: „Toți ceice vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor”. Este clar că această scriptură trebuie înțeleasă în sensul că toate națiunile cari refuză să prăznuiască sărbătoarea corturilor prin aceea că se închină Împăratului, nu vor rămâne în viață, ei vor fi nimicite. Mai departe ea înseamnă că Ionadabi sau membrii mulțimii mari de oameni trebuie să asculte în tot timpul cu bucurie pe Iehova, trebuie să se închine și să-l servească dacă voiesc să fie trecuți teferi prin Armaghedon. Ei trebuie să-și dovedească neprihănirea față de Dumnezeu înainte de a se arăta mânia lui. Aceasta înseamnă că ei trebuie să audă, să învețe și să urmeze acum adevărul, și că martirilor lui Iehova și tuturor cari au o ureche de auzit le este impusă datoria să continue de acum înainte cu bucurie și în mod energic vestirea adevărului.

⁴³ Iehova a poruncit poporului său ales în același timp să fie sărbătoarea azimilor, a Rusaliilor și a corturilor, și se arată că împlinirea antitipică a acestor sărbători profetice, incluziv sărbătoarea corturilor, trebuie să aibă loc în timp ce rămășița este încă pe pământ: că oamenii cari prăznuiesc împreună cu rămășița, sărbătoarea corturilor sunt mulțimea mare de oameni și că afară de mulțimea mare de oameni nicio națiune nu ia parte la această sărbătoare, mai departe că rămășița și mulțimea mare de oameni după ce au început odată să prăznuiască această sărbătoare trebuie să o fie, în continuu. Ei trebuie să facă lucrul acesta în fie-

care an, aceasta înseamnă în tot timpul cu bucurii și cu preamăririi lui Iehova. Morții cari vor fi înviași și cărora li se va da o ocazie să dobândească viață, numai atunci vor primi binecuvântarea, după cum declară Scriptura, dacă se vor sui la organizațiunea lui Dumnezeu și se vor închina înaintea Împăratului, Iehova oștirilor, după cum este scris: „Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele”. — Zaharia 14:17.

⁴⁴ Asupra rămășiței se odihnește acum privilegiul și datoria de a duce cu bucurie și energie oamenilor de bine mesajul împărăției și de a face această lucrare în mod credincios până la sfârșit înainte de Armaghedon. Este privilegiul și datoria Ionadabilor, a altor oi sau a mulțimii mari de oameni, să se unească în această lucrare și să continue în ea în mod credincios până la sfârșit și până la Armaghedon. Mulți dintre aceia cari vor aparține la mulțimea mare de oameni sunt acum prizonieri. Dumnezeu poruncește martirilor lui să depună mărturie înaintea poporului și „să spui prinșilor de război: ‘Ieșiți!... Arătați-vă’”. Cei ce ies și se arată prin aceea că se pun pe partea lui Iehova și al lui Christos Isus, iau parte la sărbătoare și primesc binecuvântarea: „Ei vor paște pe drumuri și vor găsi locuri de pășune pe toate coastele”. (Isaia 49:9). Aceștia aparțin fără îndoială la mulțimea mare de oameni, deoarece ei îl „slujesc zi și noapte în Templul Lui”, adică neîncetat. „Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete... Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor”. — Apocalips 7:15—17.

⁴⁵ Mai departe Iehova a poruncit poporului său de legământ să prăznuiască sărbătoarea corturilor, începând „după ce îți vei strânge roadele din arie și din teacă”. (Deuteronomul 16:13), deoarece în antitip înseamnă împede la sfârșitul străngerii celei templului, din care ceată fiecare membru a încheiat un legământ de jerfă. (Psalm 50:5; 2 Tesaloniceni 2:1). După ce rămășița a fost strânsă la Domnul în templu și a fost unsă, ea înțelege însemnarea adevărată a mulțimii mari de oameni și vede că strângerea ei s'a început, și că prin urmare sărbătoarea corturilor antitipică trebuie să se înceapă. Ea s'a început și continuă cu bucurie crescândă. Mărturia trebuie dată acum cu energie la mulțimea mare de oameni, și niciunul dintre cei ce iubesc pe Dumnezeu nu va permite să-i slăbească mâinile cu ocazia acestui lucru și nu va înceta să se bucure la această sărbătoare a lui Iehova.

⁴⁶ Faptul că mulțimea mare de oameni împreună cu rămășița ia parte la această sărbătoare de bucurie este adevărat mai departe prin următoarele cuvinte ale profetului Isaia: „Iată-i că vin de departe, unii dela miazănoapte și dela apus, iar alții din țara Sinim. Bucurați-vă, ceruri! Veselește-te, pământule! Izbucniți în strigăte de bucurie, munților! Căci Domnul mângâie pe poporul Său, și are milă de nenorocirii Lui”. — Isaia 49:12,15.

⁴⁷ Intre cei ce sunt devotați într'adevăr lui Dum-

nezeu nu poate domni cearta Rămășiile și mulțimea mare de oameni trebuie să trăiască împreună în pace și să lucreze în armonie laolaltă pentru vestirea mesajului împărăției. Domnul în mila sa a oferit acest mesaj în formă simplă în cartea „Bogăție”, și fiecare din voi să studieze cu atențiune conținutul ei și după aceea să transmită acest mesaj cu zel altora cari au urechi de auzit pentruca și ei să poată lua parte la sărbătoarea de bucurie în cinstea lui Iehova și să poată onora și lauda numele său.

48 Fiecare persoană de pe pământ care iubeste pe Iehova este invitată să adopteze această declarațiune viguroasă :

NOI ne aducem aminte de aceea că războiul este în curs până la prăpădirea deplină a dușmanului, și că acesta este anunțat acum Diavolului și instrumentului său principal de pe pământ ierarhici din Roma și aliașilor ei :

CĂ noi nu vom să ne facem de răs prin aceea că acceptăm cererile dușmanului și-i cedăm.

NOI ne punem întreagă încrederea în Iehova și Regele lui, și nu vom să atribuim nimănui altcuiva mântuire.

ESTE privilegiul nostru și datoria noastră de a servi pe Iehova sub conducerea Martorului său credincios și adevărat, și noi și vom să facem aceasta din mila sa. Dacă din pricina credincioșiei noastre vom fi uciși de dușmani — fie ! Dacă rămânem în viață, atunci să rămânem ca supuși loiali ai Atotputernicului Dumnezeu.

JUSTIFICATORUL lui Iehova nu poate fi biruit, și din mila sa și în împlinirea legământului nostru îl vom urma chiar și până în gură morții, încrezându-ne pe deplin în Dumnezeu că ne va păzi existența noastră veșnică.

CU zelul casei sale vom merge mai departe înainte și vom cânta cântecul nostru de biruință :

SABIA LUI IEHOVA ȘI A REGELUI SĂU GLORIOS !

SUPRAVIETUITORII ARMAGHEDONULUI

„Te voi scăpa, și nu vei cădea sub sabie, ci viața îți va fi prada ta de război, pentrucă ai avut încredere în Mine, zice Domnul”. Ieremia 39:18.

IEHOVA arată limpede martorilor lui unși că le-a impus obligațiuni și prin urmare sunt răspunzători înaintea lui de a împlini aceste obligațiuni în mod credincios. În acelaș timp face cunoscut, că „alte oi” ale Domnului, „mulțimea mare de oameni”, trebuie să audă mesajul împărăției înainte de Armagedon, și aceloră cari-l aud Domnul de asemenea le-a impus datorii, și ei garantează pentru aceea că le împlinesc cumsecade. Ceea ce se publică aici arată că martorii lui Iehova trebuie să transmită acum mesajul împărăției oamenilor de bine ; ei sunt cunoscuți ca alte oi și for-

Intrebări pentru studiu.

Alin. 31,32. Arată a) ce uimorit se potrivește descrierea mulțimii mari de oameni din Apocalips 7:10 la tabloul profetic; b) că cerințele în tip corespund exact la ceea ce face Domnul și unșii lui în aceste zile din urmă.

Alin. 33—36. Ce-a fost însemnarea profetică a bucuriei care a însoțit prăznuirea acestor sărbători? Ce ocazie nouă de bucurie însoțește acum sărbătoarea corturilor și sărbătoarea în cinstea lui Iehova? Comparați lucrul acesta cu experiența poporului tipic al lui Dumnezeu după liberarea lui din captivitate.

Alin. 37. Ce este a) cauza de acuma pentru bucurie mare între poporul Domnului? b) răspunderea celor unși în timpul prezent? c) privilegiul aceloră cari au fost mângâiași prin mesajul pe care-l aud?

Alin. 38. Arată legătura care există între sunarea din trâmbiță jubilară și sărbătoarea corturilor, în tip și în împlinirea lui.

Alin. 39. La cine se referențe Geneza 12:3?

Alin. 40—42. Cine sunt aceia cari după declarația din Geneza 22:18 vor fi binecuvântași? Arată cum ajută Zaharia 14:16 la constatarea începutului sărbătorii corturilor antitipice precum și la aceea cine sînt această sărbătoare, când și cum.

Alin. 43. Ce însemnare profetică se poate vedea în faptul că Iehova a poruncit în acelaș timp poporului său ales să prăznuiască sărbătoarea azimilor, a secorișului și a străngerii roadelor, și anume în fiecare an?

Alin. 44—46. La cine se referențe cuvintele „să spui prinșilor de război: „leșiți !... „Arătați-vă” ? Exprimă această un privilegiu sau o datorie? Cui ies prizonierii și cum se arată? Arată cu ajutorul scripturilor respective însemnarea profetică a timpului fixat pentru prăznuirea sărbătorii corturilor.

Alin. 47. De ce s'a îngrijit Iehova pentru toși cei consacrași lui pe deplin ca să poată prăznuia împreună sărbătoarea corturilor?

Alin. 48. Cari sunt punctele declarațiunii la adoptarea căreia sunt invitate acum toate persoanele de pe pământ cari iubesc pe Iehova?

(W. T. din 15 Aprilie 1936).

mează mulțimea mare de oameni. Acești oameni cari primesc cu bucurie instrucțiunile și poruncile Domnului și ascultă pe deplin pe Domnul, probabil că vor supravieși ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic. Din pricina relașiunilor strânse ce există între rămășița unșă și aceste „alte oi ale Domnului” este de lipsă de a examina unele profesii cari se referențe la ele și legătura lor una de alta.

2 Domnul s'a servit de Ieremia, profetul său, pentru a profetiza lucruri a căror timp pentru a fi înțelese a sosit. Când Ieremia a fost un om în-

năr a fost ales de Iehova ca profet și martor pentru Domnul. (Ieremia 1:4—7). Numele lui Ieremia înscamnă „înălțatul instalatului lui Iehova”. El a fost un fiu al preotului Hilchia. Ieremia a profetizat în Iuda din anul al treisprezecelea al guvernului lui Iosia până la dărâmarea Ierusalimului. (Ieremia 1:25). Zedechia, fiul lui Iosia, a fost ultimul împărat al Ierusalimului. Nebucadnezar împăratul Babilonului a dus pe împăratul Ioiachin ca prizonier la Babilon și a pus împărat peste Iuda pe Zedechia. Aceasta s'a întâmplat cu unsprezece ani înainte de nimicirea Ierusalimului, și în decursul acestui timp a profetizat Ieremia. — 2 Împărași 24:10—18.

³ Zedechia a fost un împărat nelegiuit. El s'a obligat cu un jurământ solemn de a fi supus lui Nebucadnezar împăratul Babilonului (2 Cronici 36:11—15; Ezechiel 17:12—19); însă în curând după aceea și-a călcat jurământul și a încheiat un tractat de alianță cu faraonul Egiptului de a lupta împreună împotriva lui Nebucadnezar. (Ezechiel 17:15—17) (Vezi „Justificare”, volumul I, pagina 217, în englezește). În această dramă profetică Nebucadnezar a jucat rolul lui Iehova, în timp ce faraonul a reprezentat pe Diavolul. Corespunzător acestui fapt în anul 1914 Christos Isus a fost pus de Iehova pe tronul său. În acest loc deosebit al dramei profetice Christos Isus, Regele, este reprezentat prin Nebucadnezar. În anul 1914 și în tot timpul trecut pătura stăpânitoare a „creștinătății” a susținut a fi creștini și de a governa pe națiunile lumii pentru Christos, din care pricină și-au asumat pozițiunea „înălțelor stăpâniri”. Susținerea sau declarațiunea lor publică i-a obligat printr'un legământ ce-a rezultat din aceasta și care a fost înălțat cu jurământul lor de a fi supuși Domnului Isus Christos marele reprezentant al lui Iehova. Ei au fost așa dar obligați să fie acest jurământ.

⁴ Când Christos Isus s'a urcat pe tron, stăpânitorii „creștinătății” s'au răsvrătit împotriva lui Dumnezeu întocmai după cum s'a răsvrătit Zedechia împotriva lui Nebucadnezar. Amândoi, atât Zedechia cât și stăpânitorii „creștinătății” și-au călcat jurământul. „Creștinătatea” s'a adresat Egiptului antitipic, adică la organizațiunea lui Satan și s'a aruncat în războiul mondial. Christos a fost atunci rege: „creștinătatea” însă a lepădat pe rege și s'a aliat cu dușmanul, întocmai după cum a făcut Zedechia în timpul său. Satan a făcut pe stăpânitorii „creștinătății” să creadă că unirea ei cu Egiptul antitipic va împiedeca supunerea ei forțată sub Christos domnitorul de drept al lumii. Dela acest punct Zedechia a urmat un curs care reprezintă calea apucată de „creștinătate”.

⁵ Zedechia a trimis un preot la profetul Ieremia ca să-i zică: „Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru”. (Ieremia 37:3). În decursul războiului mondial situația a fost rea, căci preoții „creștinătății” cari au susținut a fi preoții Domnului și-au întrebuințat toată influența pentru stăpânitorii politici, au sfârșit războiul, au strigat că ei au „sânge roșu în vine”, au sfătuit pe oamenii de stat să se lupte, și s'au rugat pentru succesul

armatelor respective. Ambele tabere combatante au avut popii sau preoții lor cari s'au rugat pentru biruința națiunilor lor în marele război. Ei au încercat să constrângă și să influențeze și pe solii credincioși ai lui Dumnezeu să se unească cu ei și să se roage împreună cu stăpânitorii „creștinătății” pentru succesul războiului și pentru o pace biruitoare. În acel timp Statele Unite tocmai se cegeau să intre în război. Președintele Statelor Unite a fixat o anumită zi — fără îndoială la îndemnul preoșimii — în care toți creștinii au trebuit să se roage pentru pacea Europei. Aceasta s'a întâmplat înainte de intrarea Statelor Unite în război. Însă scena pentru intrarea Statelor Unite în război era deja aranjată complet. În acel timp președintele de atunci al Societății „Watch Tower Bible and Tract Society” a făcut următoarea declarațiune într'o cuvântare publică: 'Eu nu mă pot uni cu stimatul nostru președinte în această chestiune. Rugăciunile acelor milioane de oameni cari se roagă pentruca Germanilor să le meargă bine, și rugăciunile altor milioane de oameni cari se roagă pentru aliați, nu vor fi ascultate'. (Vezi „The Watch Tower” din 15 Octombrie 1914). Aceste cuvinte ale președintelui Societății „Watch Tower Bible and Tract Society” exprimă părerea unanimă a tuturor celor consacrași într'adevăr lui Dumnezeu cari au fost atunci pe pământ și au refuzat să se roage la Iehova Dumnezeu pentru acest sau acel rezultat plin de biruință al războiului mondial.

⁶ Ieremia s'a aflat în timpul său sub supravegherea autorităților din Ierusalim fiindcă stăpânitorilor nu le-a plăcut cuvintele pe cari le-a profetizat. „Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l atuncaseră încă în temniță”. (Ieremia 37:4). În acelaș chip și urmașii adevărași ai lui Christos Isus — cu deosebire în America — au fost supravegheați încontinuu în primăvara anului 1918 și un timp scurt înainte de aceea, și în primăvara anului 1918 după ce Statele Unite intraseră în războiul mondial literatura adevărului a fost confiscată în multe locuri. În acel timp amintit în textul de mai sus Ierusalimul a fost împresurat de Caldei. Când au auzit însă că oastea lui faraon vine din Egipt împotriva lor s'au retras dela Ierusalim. „Oastea lui Faraon ieșise din Egipt: și Haldeii, cari împresurau Ierusalimul, când au auzit vestea aceasta, plecaseră din Ierusalim”. — Ieremia 37:3.

⁷ Zedechia regele lui Izrael a așteptat atunci ajutor dela oastea lui faraon și și-a pus nădejdea în ea. În acelaș chip „creștinătatea” în anul 1914 nu și-a pus încrederea în Iehova și oștirile sale, ci în Diavolul și în armatele sale de pe pământ, adică în Egiptul antitipic. Marele capital a întins banii necesari celor ce-au purtat războiul, și alte națiuni au așteptat să fie chemate la război, și marele capital a așteptat cu încredere că după sfârșitul războiului va primi banii înapoi cu profit bogat. Afacerile politice ale Americii au fost manipulate într'un astfel de mod încât în cele din urmă și Statele Unite au intrat în război, și Domnul n'a făcut nimic pentru a împiedeca intrarea Statelor Unite

sau a altor națiuni ale „creștinătății” în război. În acel timp războiul în cer era în curs și Satan a fost alungat din cer. După aceea a venit la templu Domnul Isus. În acel timp Domnul a oprit războiul mondial din pricina celor aleși ai lui, și el a făcut aceasta prin aceea că și-a oprit atacul asupra oștirii lui Satan. Aceasta s'a arătat dinainte prin retragerea Caldeilor de la Ierusalimul impresurat.

⁸ Fiind Ieremia profetul lui Dumnezeu, a primit dela el îndrumare: „Atunci cuvântul Domnului a vorbit prorocului Ieremia astfel: 'Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: 'Iată ce să spunei împăratului lui Iuda, care v'a trimis la Mine să Mă întrebați: 'Iată cu oastea lui Faraon, care pornise să vă ajute, se întoarce în țara ei, în Egipt'. (Ieremia 37:6-7). Această declarațiune profetică înseamnă pe scurt aceasta: Armatele lumesti ale lui Satan nu vor fi în stare să aducă Armaghedonul înainte de a fi sosit timpul ca să se înceapă Armaghedonul și nici nu vor putea împiedeca nimicirea „creștinătății” (a Ierusalimului antitipic) la timpul rânduit al lui Dumnezeu. Războiul mondial a încetat pe neașteptate în anul 1918, și așa a scurtat Iehova zilele neazului din pricina celor aleși. Armatele lumii au fost oprite de a se lupta mai departe. Iehova a făcut lucrul acesta pentru că martorii lui să poată merge și să vestească mesajul împărăției. — Matei 24:14-21.

⁹ Continuând să instruiască pe Ieremia, Iehova a zis: „Iar Haldeii se vor întoarce, vor bate iarăși cetatea aceasta, o vor lua, și o vor arde cu foc”. (Ieremia 37:8). Prin aceasta Domnul a prezis că la sfârșitul periodului mărturiei care s'a început în anul 1918 războinicii lui vor înainta iarăși împotriva organizațiunii Diavolului. La timpul rânduit, oștile cerești ale lui Iehova cari au fost retrase în anul 1918 se vor întoarce și vor aduce nimicire de foc asupra „creștinătății”, și în decursul periodului dintre sfârșitul războiului mondial și Armaghedon și martorii lui se vor întoarce și vor desfășura o activitate energetică în vestirea mărturiei împărăției.

¹⁰ Dela sfârșitul războiului mondial martorii lui Iehova din porunca lui au mers și au dat avertismentul că ziua Armaghedonului se apropie. Clerul „creștinătății” împreună cu aliații lui, stăpânitorii politici și comerciali, au zis oamenilor ca răspuns la acest avertisment: „In cece ne privește pe noi nu va veni Armaghedonul, deoarece noi ne-am unit în Liga Națiunilor și am încheiat tratate de pace cari garantează pace și siguranță; noi am înșelat pe poporul credul și ne-am ascuns înapoia unei grămezi mari de minciuni; urgia apelor năvălitoare nu ne va putea atinge”. (Isaia 28:15). Ca răspuns la aceasta Domnul a făcut pe profetul Ieremia să profetizeze: „Așa vorbește Domnul: 'Nu vă înșelați, zicând: 'Haldeii se vor depărta dela noi!' Căci nu se vor depărta!' — Ieremia 37:9.

¹¹ Dumnezeu a oprit bătălia deschisă și a scurtat în felul acesta zilele neazului pentru că martorii lui să poată da un avertisment poporului și oamenii de bine să poată găsi calea scăpării. Din

timpul sfârșitului lumii lui Satan în anul 1914 până la bătălia Armaghedonului este 'ziua pregătirii sale de luptă'. — Naum 2:3.

¹² Cei ce reprezintă pe Domnul pe pământ sunt în ei înșiși slabi însă oștirile lui Iehova cari îndepălinesc lucrarea efectivă sunt oștile cerești ale sale sub comanda lui Christos Isus. De aceea a poruncit Iehova profetului său Ieremia să profetizeze: „Și chiar dacă ați bate toată oastea Haldeilor, cari se războiesc cu voi, chiar dacă n'ar mai rămânea din ei decât vreo câțiva oameni răniți, tot s'ar ridica fiecare din cortul lui, și ar arde cetatea aceasta cu foc”. — Ieremia 37:10.

¹³ Profesia arată că nimic nu va putea opri pe Iehova de a înainta în contra organizațiunii lui Satan când sosește timpul său. Armatele „creștinătății” n'au putut face nicio pagubă armatelor cerești ale lui Christos; ele însă aproape au distrus pe reprezentanții Domnului de pe pământ. Conșcrații credincioși ai lui Dumnezeu au fost condamnați cu totul la inactivitate și au fost făcuți incapabili de a lucra. Când a încetat războiul mondial credincioșii lui Iehova despre cari vorbește în Apocalips ca despre „cei doi martori ai mei” au fost la aparență morși. (Vezi Apocalips 11). Domnul zice însă că ei se vor scula din nou, și de fapt ei s'au și ridicat în picioare. (Apocalips 11:8-12). De atunci înceace credincioșii lui Dumnezeu au împrăștiat judecări de foc peste cetate, adică peste „creștinătate” și au vestit pieirea acestei organizațiuni blestemată. (Ezechiel 10:2-7). Când această lucrare a martorilor lui Iehova va fi terminată, atunci oștirile invizibile ale Domnului, oștile cerești, vor executa asupra „creștinătății” lucrarea de nimicire propriu zisă.

¹⁴ Când Ieremia a primit instrucțiune dela Iehova a ieșit din cetate ca să-și facă lucrul: „Atunci a ieșit Ieremia din Ierusalim, ca să se ducă în pământul lui Benjamin, ca să ia moștenirea sa [după alte traduceri: ca să se amestece] în mijlocul poporului”. (Ieremia 37:12; trad. Dr. N. Nitulescu). Până în primăvara anului 1918 poporul lui Iehova de pe pământ care a fost reprezentat de Ieremia, a fost încă tot liber deși sub supraveghere continuă. Ei au mers atunci ca să se arate ca oameni despărșiți de lume prin aceea că amestecându-se între popor au răspândit mesajul împărăției: cu această ocazie dușmanul i-a urmărit. Drama profetică despre Ieremia reprezintă acest fapt. „Când a ajuns însă la poarta lui Benjamin, căpitanul străjerilor, numit Ireia, fiul lui Selemia, fiul lui Hanania, era acolo, și a pus mâna pe prorocul Ieremia, zicând: "Tu vrei să treci la Heldei!" (Ieremia 37:13). În antitip acel căpitan al străjerilor a fost un spion și un prelinș patriot bun și un membru bun de al bisericii care a ținut neîncetat ochii și urechile deschise ca să împrăștie cu cea mai mare plăcere vreo acuzare mincinoasă împotriva poporului adevărat al lui Dumnezeu, cu deosebire învinuiri cari au fost aduse de preoșimea necredincioasă și făjarnică împotriva martorilor credincioși ai lui Dumnezeu. Căpitanul străjerilor antitipic, agentul spionajului, a zis cam ur-

mătoarele martorilor lui Iehova: „Vei treceți la dușman, voi sunteți pentru Germani și lucrați împotriva guvernului și a aliașilor lui prin faptul că propovăduiți că „creștinătatea” va pieri, și această propovăduire a voastră dovedește că sunteți dușmani ai guvernului”. Rezultatul a fost că arestările poporului lui Dumnezeu s-au început în primăvara anului 1918 în Canada și în curând după aceea și în Statele Unite. Aceste arestări au fost continuate zi de zi până în luna Mai a aceluiași an când și funcționarii Societății în cartierul general au fost jefuiți de libertatea lor.

¹³ Când căpitanul străjerilor a oprit pe Ieremia, profetul a contestat în mod energic învinuirea: „Ieremia a răspuns: Nu este adevărat! Nu vreau să trec la Haldei! Dar Ircia n'a vrut să-l creadă, ci a apucat pe Ieremia și l-a dus înaintea căpeteniilor” (Ieremia 37:14). Protestului vehement al profetului nu i s'a dat atunci nicio atențiune, și în chip asemănător a rămas neluat în seamă și protestul poporului lui Dumnezeu în anul 1918, și au fost aruncați în temniță. Cursul urmat de poporul credincios al lui Iehova, mărturia lor despre împărăție, a umplut pe reprezentanții religiei atât în zilele lui Ieremia cât și în anul 1918 cu mare mânie. „Căpeteniile, mâniate pe Ieremia, l-au lovit, și l-au aruncat în temniță în casa logofătului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniță”. (Ieremia 37:15). Poporul lui Dumnezeu a fost în anul 1918 mărginit în libertatea sa de mișcare sau întemnițat: ei au fost aruncați în casa robiei, într'un loc care după cuvintele versetului al doilea al acestui capitol a fost aducător de moarte. „Casa logofătului” fusese prefăcută în temniță: acel logofăt a fost desigur un reprezentant al religiei și corespunde preoșimii timpului modern. Aceasta a fost aceea care a pricinuit de fapt întemnițarea poporului lui Dumnezeu. Prin întemnițarea celor credincioși ai Domnului ei au fost făcuți „copii ai morții” deoarece au fost sorși morții de dușmani în deosebi de preoșime și de aliații ei. (Psalm 79:11; 102:20). Dușmanii au eugelat că au scăpat de poporul lui Iehova prin aceea că i-au oprit lucrarea și au aruncat pe martori în temniță: Dumnezeu însă s'a îngrijit ca să fie liberați din nou și la timpul rânduit să se întoarcă înapoi.

¹⁴ Ieremia a fost băgat într'o celulă a închisorii și a rămas acolo multe zile. „Așa a intrat Ieremia în temniță și în groapă, unde a stat multă vreme”. (Ieremia 37:16). Într'o astfel de situație s'au aflat mulți din poporul Domnului în decursul războiului Mondial. Zedechia întocmai ca toți oamenii cari servesc pe Diavolul a fost un laș, adică un fricos și din acest motiv a căutat un loc al siguranței pentru sine: „Împăratul Zedechia a trimis să-l aducă, și l-a întrebat în taină la el acasă. El a zis: 'Ai vreun cuvânt din partea Domnului?' Ieremia a răspuns: 'Da'. Și a adăugat: 'Vei fi dat în mâinile împăratului Babilonului!’” (Ieremia 37:17). El a întrebat pe Ieremia eugelând că în felul acesta va putea afla dacă există primejdie că ar putea să cadă în mâinile reprezentantului lui Dumnezeu. În antilip a venit o încercare peste clasa Ieremia

pentru a vedea dacă vor face compromisuri cu stăpânitorii lumesti sau nu. Mulți funcționari de ai statului au cercetat din motive egoiste scrierile Societății pentru a cunoaște cuprinsul lor și să afle ce-ar putea întrebuița din el pentru scopurile lor egoiste. Guvernul a interzis cărțile Societății și a așteptat acum fără îndoielă că reprezentanții Societății, poporul credincios al Domnului, vor face un compromis. Iși vor schimba tonul și vor zice lucruri cari vor plăcea stăpânitorilor pământești și le vor alunga teama. Cei vinovați sunt totdeauna plini de frică. Stăpânitorii lumesti însă n'au primit un mesaj dela poporul lui Dumnezeu care ar fi însemnat un compromis, ci dimpotrivă, vestea că Domnul va prăpădi „creștinătatea” la timpul său. Aceasta a fost preumbrat prin aceea ce-a răspuns Ieremia împăratului Zedechia, și anume că Zedechia va cădea în mâinile împăratului Babilonului, și acesta a ilustrat pe executorul lui Iehova.

¹⁷ Ieremia a întrebat apoi pe împărat: „Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, și împotriva poporului acestuia, de m'ăși aruncat în temniță?” (Ieremia 37:18). În același chip au întrebat și în anul 1918 reprezentanții organizației lui Dumnezeu ce-au greșit. Ei au protestat și au spus că ei nu s'au făcut vinovați în niciun chip și că prin urmare stau nevinovați înaintea legii. Sfătătorii religioși ai guvernului au zis înainte de războiul mondial că anunțarea unui neceaz al lumii și avertismentul că Armageddonul se apropie ce s'a dat în scrierile Societății „Watch Tower Bible and Tract Society” este prostie curată. Preoștii lumesti s'au fâlit că un război mondial ar fi o imposibilitate. Ieremia a zis împăratului: „Și unde sunt prorocii voștri, cari vă prooroceau, și ziceau: 'Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva țării acesteia?’” (37:19). Așa a vorbit și poporul credincios al lui Dumnezeu în mod deschis stăpânitorilor lumii și i-a întrebat în mod public: „Unde sunt preoștii voștri cari au susținut că nu va fi războiul mondial și nici strămtorare a lumii? Cui îi dau dreptate faptele?” Aceste declarațiuni au amărit pe preoșime și pe aliații ei mai mult decât mai înainte deoarece ei au așteptat că vor putea potoli curajul poporului credincios al lui Iehova.

¹⁸ După aceea Ieremia a rugat pe cei ce l-au ținut arestat să nu-l ducă iarăși în temniță „ca nu cumva să mor acolo!” (37:20). În decursul ultimei părți a războiului mondial și după terminarea lui Societatea „Watch Tower Bible and Tract Society” a apelat la stăpânitorii politici și la autoritățile judiciare să nu-l jefuiască mai de parte de libertatea lor. Ei n'au făcut aceasta pentru ei înșiși, ci pentruca lucrarea făcută în numele Domnului să poată fi continuată mai departe. Ieremia a făcut aceeași cerere împăratului. „Împăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea temniței, și să-i dea în fiecare zi o pâine din ulița brutarilor, până s'a sfârșit toată pâinea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniței”. — Ieremia 37:21.

¹⁹ Afară de doi judecători romano-catolici tribu-

nalul n a arătat ură personală împotriva poporului lui Iehova preumbrat de Ieremia. Întrebarea a fost acum: Ce trebuie făcut cu ei? Preoșimea și mai marii turmelor ei-au întrebuișat întreagă influența lor împotriva martorilor lui Iehova, și prin aceasta au fost sloboziși din temniță totuși au fost puși la hrană slabă, adică ei au fost mărginiși ceace este reprezentat prin pâine și apă. (Vezi Ezechiel 4:9—15, discutat în „Justificare”, volumul I, Paginile 55—58, în englezește). „Curtea temniței” reprezintă o stare de împiedecare în care au fost ținuși martorii sub supraveghere.

²⁰ Căpeteniile, în antilip preoșii, au luat cunoștință despre ceace a zis poporul lui Dumnezeu și a explicat în scrierile sale foarte mult răspândite. (38:1). Din porunca Domnului Ieremia a profetizat după cum urmează: „Așa vorbește Domnul: Cine va rămânea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă: dar cine va ieși și se va duce la Haldei, va scăpa cu viață, va avea ca pradă viața lui, și va trăi”. (38:2). În fond acelaș mesaj a apărut în literatura publicată de „Watch Tower Bible and Tract Society”, și în ea s'a avertizat că oamenii cari rămân în lume și în alianța împotriva lui Christos Isus, Împăratul, vor muri, dar că ceilalți cari se adresează la Domnul Isus vor trăi. Poporul a fost informat că toți aceia de sub domnia „creștinătății” cari se vor lepăda de Satan și se vor pune pe partea lui Iehova și a justificatorului lui vor trăi. Martorii lui Iehova au continuat să facă această declarație de atunci încocă până astăzi în prezența și în auzul oamenilor lumesci.

²¹ După aceea Domnul a vorbit lui Ieremia și i-a poruncit să spună: „Așa vorbește Domnul: Cetatea aceasta va fi dată în mâna ostirii împăratului Babilonului și o va lua!” (38:3). În antilip această luerare de impresurare și nimicire va fi executată de ostirea invizibilă a lui Iehova sub conducerea lui Christos Isus. Din cauză că martorii lui Iehova au continuat în mod credincios vestirea adevărului, clerul și membrii principali ai turmei lui au fost foarte mâniși și s'au adresat la stăpânitorii politici cu cuvinte asemănătoare celor pe cari le-au zis prototipii lor stăpânitorilor politici ai lor cu privire la Ieremia: „Atunci căpeteniile au zis împăratului: Omul acesta ar trebui omorât! Căci moaie inima oamenilor de război cari au mai rămas în cetatea aceasta, și a întregului popor, ținându-le asemenea cuvântări: omul acesta nu urmărește binele poporului acestuia, și nu-i vrea decât nenorocirea” (38:4). Acestea au fost și sforșările criminale ale preoșimii în decursul războiului mondial, și acest spirit a fost arătat și de președintele tribunalului de maimuțe care a condamnat pe reprezentanții Societății.

²² Zedechia a știut că Ieremia a fost cu totul nevinovat, însă împăratul n'a avut curajul să se poarte cu el drept. Stăpânitorii politici și judecătoresți ai „creștinătății” au știut de asemenea că reprezentanții Domnului de pe pământ în acel timp au fost nevinovați, însă stăpânitorilor le-a lipsit curajul să se poarte cu ei cinstit și nepărtinitor, și

do aceea au zis reprezentanșilor religiei aceeaș ce-a zis și Zedechia cu privire la Ieremia: „Iată-l că este în mâinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră!” Atunci ei au luat pe Ieremia, și l-au atunecat în groapa lui Malchia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au pogorit în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s'a afundat în noroi”. (38:5,6). Aceasta a fost situația reală în timpul desbaterilor în primăvara anului 1918. Cei ce-au fost acuzați atunci de călcarea „legii spionajului”, — singura „dovadă a vinei” a fost c'au propovăduit evanghelia împărăției lui Dumnezeu —, au fost condamnați fiecare din ei la optzeci de ani de temniță, și aceasta a însemnat c'au fost sortiși unei morți încete, și preoșimea și aliații ei au și așteptat să-i vadă în temniță până la moartea lor. Domnul însă păzește în mila sa pe cei ce sunt ai lui.

Un sclav prietenos se arată.

²³ Iehova a ilustrat într'un chip minunat și simplu pe aceia cari își pun încrederea în el și nu în puteri lumesci. În casa împăratului Zedechia a fost un etiopian cu numele Ebed-Melec. Numele lui înseamnă „servul împăratului” sau „sclav”. El a fost un famen (38:7). El n'a fost izraelit și aceasta reiese din aceea c'a fost sterilizat și a fost famen, ceace a fost contrar legii lui Izrael. El a fost de fapt un prizonier al Ierusalimului necredincios. El a fost un om de încredere și inofensiv și ca servul împăratului a fost în casa lui. El n'a fost nicidecum în simpatie cu faptele aspre ale casei stăpânitoare din Ierusalim și a reprezentat prin urmare o clasă supusă „creștinătății” care nu aproabă deloc metodele aspre și crude ale „creștinătății”. Deoarece acel etiopian a fost un sclav n'a putut să plece după sfatul lui Ieremia și să treacă la Caldei. El a văzut marea nedreptate ce i s'a făcut profetului. El a avut credință în Dumnezeul lui Ieremia și din această pricină a reprezentat pe „alte oi” ale Domnului Isus, așa dar pe aceeaș clasă de oameni care a fost reprezentată prin Ioyadab (2 Împărași 10:15—25). Ca un etiopian a simbolizat un păcătos dela natură care dorește să cunoască pe Dumnezeu. El a auzit despre scopul lui Dumnezeu prin propovăduirea lui Ieremia. Aceasta este în armonie cu aceste cuvinte ale Psalmistului: „Etiopia aleargă cu mâinile întinse spre Dumnezeu”. (Psalm 68:31). Când împăratul stătea la poarta lui Benjamin unde probabil c'a ținut judecată, Ebed-Melec, Etiopianul, a avut ocazie să se apropie în public de împărat și să-i vorbească. Cu această ocazie etiopianul a ilustrat pe persoanele cari afară de Izraelișii spirituali se pun pe partea lui Iehova și vorbesc în favorul martorilor lui Iehova. Corespunzător acestui fapt în primăvara anului 1919, când reprezentanșii organizației Domnului au stat în temniță, multe mii de oameni binevoitori față de Dumnezeu și poporul lui au iscălit cu bucurie o cerere către guvern ca servil Societății să fie ascultați și să fie sloboziși din temniță. (Vezi „The Wat-

chtower" 1919, pagina 101, în englezeste). Aceștia reprezintă și pe prizonierii Babilonului, alții deosebiți de cei unși, cari vin și se fac cunoscuți și arată că sunt în simpatie cu aceia cari slujesc pe Iehova. — Isaia 49:9.

²⁴ Ebed-Melec, etiopianul, s'a apropiat de împărat și i-a zis: „Împărate, domnul meu, oamenii aceștia au făcut rău de s'au purtat așa cu proorocul Ieremia, aruncându-l în groapă; are să moară de foame acolo unde este, căci în cetate nu este pâine!” (58:9). Împăratul a ascultat cuvintele sale și a poruncit etiopianului să ia cu sine treizeci de oameni și cu ajutorul lor să scoată pe Ieremia din groapă. (58:10). Aceasta corespunde liberării poporului lui Dumnezeu care a șezut atunci în închisoare. Etiopianul împreună cu ceilalți bărbași au făcut după aceea imediat pregătiri ca să scoată pe Ieremia din groapă, și anume atât de plin de atenție cum numai s'a putut pentru a evita ca profetul să fie vătămat fie chiar și cât de puțin. (Ieremia 58:11,12). Aceasta arată că în antitip urmașii credincioși ai lui Christos Isus cari au fost întemnițați au fost vizitați de oameni binevoitori, și ei sunt laudați pentru aceasta de Domnul cu aceste cuvinte: „Am fost în temniță, și ai venit pe la Mine”. (Matei 25:36). Etiopianul a făcut mult bine lui Ieremia prin aceea că a pogorât scurte de haine vechi la el în groapă pentruca Ieremia să și le pună sub subsiori înainte de a fi scos afară. Prețimea s'a purtat tocmai în mod contrar când a împins pe servii lui Iehova în temniță. Când etiopianul s'a purtat atât de prietenos cu servul lui Iehova, probabil că și-a adus aminte ce este scris în Psalmii 142, 102 și 69. Cei binevoitori au scos pe servii Domnului din temniță și așa a izbăvit Iehova pe prizonieri. — Psalm 146:7.

²⁵ Nici reprezentanții religiei și nici politicianii n'au scos pe servii Domnului din groapă. Nu s'a făcut nicio străduință în acest scop până când oamenii de bine n'au adresat o cerere urgentă funcționarilor guvernului. Aceștia au ilustrat pe Ionadabi sau pe clasa „altor oi” cari au arătat simpatie și au intervenit pentru servii lui Dumnezeu pe cari i-a liberat Domnul în anul 1919 din temniță. Această liberare a cuprins pe toți aceia cari au fost credincioși, și o parte din ei s'a aflat într'adevăr în temniță iar alții într'o stare de împiedecare. „Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, și l-au scos afară din groapă. Ieremia a rămas în curtea temniței”. (58:13). Martorii lui Iehova dela liberarea lor până în ziua de astăzi au stat sub supravegherea păturei stăpânitoare cu deosebire la indemnul preșimii care se străduiește tot mai mult să mărginească libertatea de mișcare a servilor credincioși ai lui Iehova. Martorii lui Iehova însă înaintează fără să fie seamă de supravegherile și împiedicările acestea. Ieremia a rămas în curtea temniței până când a fost luat Ierusalimul; aceasta preumbreste supravegherea de acum a poporului lui Dumnezeu. Încelată să mărturisească numele Domnului? Nicidecum!

El continuă să depună mărturie.

²⁶ Să revenim la tip: Zedechia a pus să aducă pe Ieremia în casa Domnului ca să-l întrebe: „Și împăratul a zis lui Ieremia: 'Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!'” (58:14). Cu aceasta i s'a deschis atunci profetului o cale să depună mărturie înaintea împăratului. Aceasta corespunde în mod vădit la ceea ce a zis Domnul rămășiței: „Trebuie să prorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărași”. (Apocalips 10:11). Clasa Ieremia antitipică a început să facă tocmai acest lucru când a înmănat rezoluțiunea ei conferinței de dezarmare internațională în Washington, D. C., și a făcut anunțarea avertizătoare „creștinătății” că Dumnezeu a hotărât să nimicească pe organizațiunea lui Satan. Aceasta s'a accentuat și mai mult prin rezoluțiunea dela Cedar Point intitulată „Provocare” și prin alte rezoluțiuni ce-au fost adoptate și publicate de atunci încoace. Stăpânitorii au fost acum curioși să audă ce vor zice prizonierii liberați și să vadă dacă sunt gata acum să facă un compromis și să vestească lucruri mai favorabile.

²⁷ Ieremia a știut bineînțeles că declararea deschisă a adevărului îi poate aduce moartea. Așa au știut și martorii lui Iehova că o veste continuă a adevărului lui Dumnezeu le va aduce multă dușmănie și că le-ar putea pricinui moartea. Ieremia a pus împăratului o întrebare deschisă: „Dacă îți voi spune, mă vei omori; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta”. (58:15). Martorii lui Iehova după liberarea lor din temniță au știut, firește. — și știu lucrul acesta și acuma — că elementul religios al stăpânitorilor acestei lumi nu va asculta mesajul împărăției, ei vor conspira să omoare pe cei credincioși. Martorii lui Iehova sunt însă hotărâți să asculte pe Domnul și să continue să vestească mesajul adevărului, fie că este ascultat sau nu. Martorii lui Iehova nu li s'a descoperit înainte de anul 1929 că o parte a rămășiței va trece prin bătălia Armagedonului; și când au aflat lucrul acesta a fost pentru ei un nou indemn de a vesti adevărul. La întrebarea lui Ieremia Zedechia i-a făgăduit cu jurământ că nu-l va omori și nu-l va da în mâinile acelor cari vor să-i iele viața. (58:16). Prin aceasta împăratul și-a câștigat o siguranță îndoită că Ieremia îi va da un răspuns adevărat și fără două înțelesuri. Aceasta nu înseamnă că Ieremia s'a temut să spună adevărul, chiar și dacă împăratul nu i-ar fi dat o făgăduință înțărîtă prin jurământ; aceasta arată numai aceea că Ieremia a lucrat înțelept ca un șarpe și de aceea a căutat să primească o astfel de făgăduință dela împărat pentruca împăratul să fie făcut prin aceasta cu atât mai curios să aștepte răspunsul și să fie mai înclinat să asculte cuvintele lui Ieremia. Aceasta este o nouă indicare la aceea că unii din clasa Ieremia antitipică vor supraviețui Armagedonului, adică vor rămânea în viață.

²⁸ Observați că Ieremia n'a căutat să câștige simpatii sau să se înalte pe sine, după cum au făcut mulți oameni, ci el a zis cu curaj numai aceea

ceace a avut de spus Iehova. „Jeremia a zis atunci lui Zedechia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, vei scăpa cu viață, și nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, iar tu vei trăi împreună cu casa ta”. (38:17). El a sfătuit așa dar pe împăratul Zedechia să meargă afară la împăratul Babilonului, căci așa va putea rămânea în viață și cetatea nu va fi distrusă. În acelaș chip au avertizat și au sfătuit martorii lui Iehova pe stăpânitorii și mai marii „creștinătății”; „Dați cinste Fiului, ca să nu se mânie, și să nu pierși pe calea voastră”. (Psalm 2:12), și ei au avertizat și sfătuit și pe poporul de rând să se pună pe partea lui Iehova și a Regelui său dacă voiese să trăiască. Această veste deschisă a adevărului a infuriat pe reprezentanții principali ai lui Satan, ierarhia romano-catolică și aliații ei religioși.

²⁹ Martorilor lui Iehova nu trebuie să le fie frică să vestească întregă hotărîrea lui Dumnezeu, de aceea vorbesc ei întocmai după cum a vorbit Jeremia lui Zedechia: „Dar dacă nu te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile Haldeilor, cari o vor arde cu foc; iar tu nu vei scăpa din mâinile lor!” (38:18). Aceasta înseamnă următoarele: „dacă cineva nu părăsește instituțiunile lumesti ale oamenilor și dacă nu fuge „la munți”, adică la împărăția lui Dumnezeu sub Christos Isus, atunci va fi nimic. (Matei 24:15-16). Aceasta este în armonie cu regula scrisă în Iefania 2:23. Zedechia a dovedit din nou că este un laș, adică un fricos: „Împăratul Zedechia a zis lui Jeremia: „Mă tem de Iudeii cari au trecut la Halei; mă tem să nu mă dea în mâinile lor, și să mă batjocorească).” (38:19). El s'a temut de Iudei, adică de cei ce susțin a preamări pe Dumnezeu cari se apropie de el cu gura lor, însă inima lor o țin departe de Domnul. „Având o formă de evlavie dar făgăduindu-i puterea”. — Isaia 29:13; 2 Timotei 3:5.

³⁰ Stăpânitorii politici și ai comerțului cari sunt fruntași în organizațiunile bisericesti ascultă sfatul preoșimii care susține a cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu și care caută să-i convingă în mod vicelan că dacă vor da ascultare martorilor lui Iehova vor trăda țara și o vor lăsa în voia stăpânirii moșicimii. Judecătorel romano-catolic s'a exprimat în acest sens cu privire la literatura răspândită de Societate, și anume cu ocazia motivării sentinței în procesul „Quebec versus Brodie” și împotriva altor martori ai lui Iehova cari au fost acuzați de complot răsvrățitor. El a arătat prin aceasta că a stat sub influența directă a ierarhiei romano-catolice.

³¹ Jeremia a atras atențiunea asupra slăbiciunii sfătuitoților religioși ai lui Zedechia și asupra ne folosinței de a le da ascultare. (38:20). În acelaș mod arată acum martorii lui Iehova „creștinătății” ce nefolositor este de a asculta de sfatul ierarhiei romano-catolice și a altor preoși. Dacă oamenii și-ar pune încrederea în Domnul, atunci n'ar trebui să se teamă de cei nelegiuți deoarece Iehova va hotărî rezultatul. La Londra în anul 1926 a fost adresată stăpânitorilor „creștinătății” o re-

zoluțiune numită „Mărturie către Stăpânitori” precum și un argument sprijinit al ei cu un apel către ei și popoarele lor să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu și să se lase conduși de el ca să scape de sentință. (Vezi „The Watchtower” 1926, pagina 212. în englezește). Sfatul dat de Iehova, și repetat din porunca sa prin martorii săi, este singurul sfat înțelept fiindcă el conduce la viață.

³² Deși Jeremia a fost supravegheat totuși a continuat să profetizeze și să avertizeze. El a anunțat împăratului că va pierde totul dacă va refuza să meargă la reprezentantul lui Iehova. (38:21-25). Fără îndoială împăratul Zedechia s'a cutremurat când a auzit aceste cuvinte, dar el n'a avut nici credința și nici curajul de a lucra deși a fost sigur că Jeremia i-a dat singurul sfat cuminte pe care l-a primit dela cineva. Lașitatea și frica lui de oameni s'a arătat din nou când a zis lui Jeremia: „Să nu știe nimeni nimic din cuvintele acestea, și nu vei muri!” (38:24). Frica de oameni face desigur pe stăpânitori să cadă în lanțurile Diavolului. Mulți oameni cari ocupă oficii guvernamentale au o oarecare simpatie față de organizațiunea lui Iehova și ar dori bucuros să aibă parte de binecuvântările ei, dar frica lor îi ține pe partea dușmanilor lui Dumnezeu. Simpatii sau sentimente prietenești ținute ascunse nu vor fi de niciun folos în Armagedon. Pentru ca cineva să primească scutul Domnului trebuie să se pună pe partea lui Iehova.

³³ Preoșimea și politicianii conducători invidiază pe fiecare parte a avea influență asupra stăpânitorilor mai înalți. Dacă acești stăpânitori arată ceva favoare față de martorii lui Iehova, atunci aceasta găsește împotrivire din partea celor subordonați. Zedechia a știut lucrul acesta, și în frica lui de oameni a zis lui Jeremia: „Dar dacă vor auzi căpeteniile că ți-am vorbit, și dacă vor veni și-ți vor zice: „Spune-ne ce ai spus împăratului, și ce ți-a spus împăratul, nu ne ascunde nimic, și nu te vom omori”, — să le răspunzi: „Am rugat pe împărat să nu mă trimeată iarăș în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!” (38:25,26). Așa ascund și astăzi stăpânitorii, cari se tem de alți oameni, faptul că dau atențiune deosebită sau serioasă mesajului vestit de martorii lui Iehova, însă în realitate ei tremură de groază în așteptarea lucrurilor pe cari le văd venind peste lume. Luca-21:26.

³⁴ Reprezentanții religiei din timpul lui Jeremia au venit apoi la el ca să afle ce-a spus împăratul: „Toate căpeteniile au venit la Jeremia și l-au întrebat: El le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci, și au plecat, căci nu se auzise. Jeremia însă a rămas în curtea temniței până în ziua luării Ierusalimului”. (38:27,28). Martorii lui Iehova nu sunt obligați să spună dușmanului tot ce știu și astfel să-i deie o nouă posibilitate să păgubească interesele împărăției. Răspunsul lui Jeremia n'a fost prin urmare o minciună, și tot așa nu este o minciună răspunsul corespunzător al martorilor lui Iehova. Ceealaltă parte n'a avut niciun drept să afle despre ceace a fost vorba și faptul că nu le-a descoperit lucrul acesta nu le-a adus nicio pagubă. Jeremia a rămas în curtea temniței, adică sub supravegherea guver-

nului până la luarea Ierusalimului. În mod corespunzător continuă toate nașniunile „creștinătății să urască pe martorii lui Iehova pentru că vestesc numele lui Iehova. Aceste nașniuni restrâng mai departe terenul de activitate al martorilor lui Iehova și vor continua să facă lucrul acesta până la bătălia Armaghedonului. Samson a fost ținut mai departe în temniță când a început să-i crească din nou părul, și aceasta arată la același lucru care a fost amintit mai la urmă. — Judecătorii 16:22,25; vezi „Vestitorul numelui lui Iehova”. No. 5, 1956, pagina 68.

³⁵ Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a împresurat din nou Ierusalimul și Ieremia s'a aflat în acel timp în cetate. (59:11,12). Prin aceasta este prezis ce poruncește Iehova prin Christos Isus îngerilor lui cum să ocrotească pe rămășița și ce să facă cu ea după Armaghedon. Aceasta înseamnă după cât se pare că Iehova ordonează prin Christos Isus că rămășița sa va fi cruțată în decursul Armaghedonului și după aceea i se va da un serviciu. Nebucadnețar a auzit fără îndoială despre prezicerile lui Ieremia cu privire la succesul împăratului Babilonului, și de asemenea și aceea că Ieremia a sfătuit pe împăratul Zedechia să-și țină jurământul pe care l-a făcut lui Nebucadnețar. În tot cazul este arătat prin aceasta că credințioșia lui Ieremia i-a adus aprobarea lui Iehova și a însărcinării lui. Domnul Isus, cel mai înalt funcționar al lui Iehova, știe bineînțeles toate cele despre activitatea clasei antitipice. Ieremia și dacă reprezintă pe Domnul în mod credincios și adevărat, și acest fapt înseamnă pentru rămășița o nouă încurajare să vestească mesajul împărăției mai departe cu bucurie; acest lucru au fost scrise înainte de aceasta cu mult timp spre întărirea rămășiței și creșterea speranței sale și în acest scop au fost descoperite acum.

³⁶ După cum arată Ieremia 59:4, Zedechia s'a refugiat din Ierusalim în acel timp al dării de seamă și a lăsat pe Ieremia în starea lui restrânsă. După aceea căpetenia trabanților armatei lui Nebucadnețar a trimis pe anumiți alți bărbați și pe toți prinții Babilonului și au adus pe Ieremia din curtea temniței și l-au încredințat lui Ghedalia ca să-l ducă acasă și astfel să locuiască în mijlocul popotului său. (59:13,14). Stăpânitorii „creștinătății” n'au liberat niciodată pe un prizonier al Domnului. Însărcinării lui Iehova sunt aceia cari liberează pe prizonierii lui. Funcționarul împăratului Nebucadnețar — o ilustrare a funcționarului lui Iehova — a venit la Ieremia și i-a descoperit că Dumnezeu a hotărât să aducă rău și nimicire peste Ierusalim din pricină că acea cetate a păcăluit împotriva Domnului. După aceea a izbăvit pe Ieremia din lanțurile pe cari le avea la mâni și i-a zis că dacă vrea poate să meargă la Babilon sau să rămână cu poporul lui. (40:3—5) „Ieremia s'a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mișpa, și a rămas cu el în mijlocul popotului, care rămăsese în țară”. (40:6) „Ghedalia” înseamnă „făcut mare de Iehova” și acest nume arată fără îndoială la anumite creaturi cari fac serviciu credincios Domnului și pe cari Domnul Dumnezeu le-a aprobat. Rămășița care supraviețuiește Armaghedonul, după

cum arată această dramă profetică, va fi după aceea onorată cu un alt serviciu sub Iehova.

Prietenul se arată din nou.

³⁷ Țineți bine în minte că data de seamă divină ce este scrisă în Sfânta Scriptură despre dramele profetice, inclusiv cea examinată aici, n'a fost scrisă spre folosul Ionadabilor sau al unei alte clase de oameni. Ea nu s'a scris pentru că să se aducă linguire, considerațiune și onoare unei persoane sau unor persoane cari din priena credințioșiei lor față de adevăr au avut privilegiul să fie în temniță. Darea de seamă divină a fost scrisă numai pentru acest scop arătat de Sfânta Scriptură: „Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru că, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde”. (Romani 15:4). Darea de seamă a fost scrisă și păstrată pentru timpul prezent, și anume pentru învățătura, întărirea și înnoirea speranței poporului consacrat și născut de spirit al lui Iehova care-i rămâne credincios. În zilele de acum când dușmanul devine din ce în ce mai rău și rămășița este expusă tot mereu celui mai insultător tratament, înseamnă pentru ei cu adevărat o încurajare tare să vadă îngrijirile lui Dumnezeu pentru ei, ce lucru le-a încredințat și legătura lor adevărată cu Dumnezeu și cu toți aceia cari duc în mod credincios altora vestea împărăției și cari în sfârșit vor fi făcuți definitiv o parte a turmei Domnului. Cine privește serviciul dintr-un punct de vedere egoist, nu va înțelege niciodată însemnarea adevărată a acestei profesii și a altora.

Pentru a putea aprecia ceea ce face Dumnezeu pentru poporul lui, trebuie ca cineva să fie orbi față de toate lucrurile afară de interesele împărăției. (Isaia 42:19) Dacă un om încearcă să-și facă cunoscută înțelepciunea sa prin aceea că critică cu răutate ce este publicat în revista „Vestitorul numelui lui Iehova” și caută să pună înaintea revistei părerile lui personale pentru a fi linguit, atunci poate fi sigur că nu înțelege profesia Domnului cu privire la relațiunea adevărată a servului Domnului cu Cel Prea Înalt.

³⁸ Cine are egoism în inimă cade ușor pradă vicleniilor Diavolului. Cu o inimă necurată și egoistă nu poate să umble nimeni în lumină și prin urmare nu poate să aibă părtașie cu Domnul. (1 Ioan 1:7). Se pare că există și acum unii cari au și arată spiritul bătrânilor aleși și se amestecă printre cei unși. Ei doresc să primească aprobarea oamenilor pentru că să se aibă o părere înaltă despre ei. Unii se exprimă în substanță după cum urmează: „Revista o ia înaintea Domnului. Revista nu cuprinde decât părerea unui om. Armaghedonul nu este aproape, și nu există nicio dovadă că mulțimea mare de oameni se arată acum; aceasta se va împlini numai după prima parte a Armaghedonului; acum nu facem nicio ispravă. De ceea ce avem lipsă astăzi este de a câștiga înțelegerere și mai târziu vom putea face apoi ceva”. Greutatea acestora cari se exprimă așa se trage din neștiința lor ce înseamnă cuvântul înțelegerere așa după cum este întrebuițat în Sfânta Scriptură.

Ce efect au astfel de cuvinte asupra acelor care le cred și pun temelii pe ele? Ele au de scop să influențeze pe alții să permită să le slăbească mâinile, să devină somnoroși și nepăsători și să nu facă nimic, și astfel să facă tocmai ce dorește Diavolul. Cine este acela care îndeamnă pe cineva la o astfel de vorbire? Desigur nu Domnul Dumnezeu sau Christos Isus pentru că o astfel de vorbire este contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Singurul răspuns just este că aceste cuvinte sunt insuflate de Satan și prin aceasta are de scop să îndemne pe cei consacrați Domnului să devină neglijenți și în cele din urmă să nu mai împlinescă de loc datoria poruncită lor de Domnul. Fie, ea toți care au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu să se lese avertizați și să se păzească de o astfel de sofisticărie. Cine flectă așa, după cum atată cuvintele citate mai sus, murmură împotriva revistei și zice: „Deoarece așteptările noastre nu s'au împlinit în trecut, cum să putem fi așa de siguri că se vor împlini în viitorul apropiat?” Scopul lui Iehova a fost înțeles numai după venirea lui Christos în templu și și acum este înțeles numai de aceia care sunt devotați într'adevăr Domnului. În timpurile trecute s'a încercat a se interpreta profetia și s'au onorat oameni ca învățători. Acuma însă cei devotați într'adevăr lui Dumnezeu recunosc că învățătorii sunt Iehova și Christos Isus și că Domnul însuși tălcuiește profetia. Nicio profecie nu poate fi tălcuită în mod privat, și ea nu poate fi înțeleasă decât la timpul rânduit al Domnului după ce a permis să aibă loc fapte perceptibile în împlinirea profetiei.

³⁹ Poporul lui Dumnezeu a intrat acum într'o criză mare și într'un timp foarte important, și dacă cineva permite egoismul să intre în inimă, atunci poate fi sigur că nu va pricepe importanța reală a poruncilor lui Iehova. Ceata unsă a templului a primit de la Domnul o poruncă hotărâtă și trebuie să urmeze această poruncă privitoare la „mulțimea mare de oameni”. Mesajul trebuie transmis acum oamenilor binevoitori. Când va fi răsturnată „creștinătatea” în Armaghedon, atunci martorii lui Iehova vor fi liberați de toată restrângerea. Observați acum cuvintele lui Iehova adresate lui Ieremia în timp ce se afla încă în curtea temniței, adică sta sub supravegherea agenților dușmanului și când se afla așa dar într'o stare restrânsă: „Du-te de vorbește lui Ebed-Melec, Etiopianul, și spune-i: 'Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: 'Iată, voi aduce peste cetatea aceasta cuvintele mele în rău, și nu în bine: în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi'. — Ieremia 39:16.

⁴⁰ În același chip nu primit și acum martorii lui Iehova informațiune de la Domnul Isus Christos în templu și li s'a zis să meargă și să o ducă altora și să nu aștepte cu aceasta până la un anumit timp în viitor. Domnul le zice: „Ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor”. (Matei 10:27). Faptul că Domnul a descoperit aceste adevăruri poporului său și le-a arătat însemnarea adevărată a „mulțimii mari de oameni”, precum și legătura adevărată a „turmei mici” cu „alte oi”, arată peste orice îndoială că martorii lui Iehova trebuie să spună altora cu râv-

nă mesajul împărăției. Clasa Ionadab primește lămurirea ei de la Domnul prin martorii lui Iehova care trăiesc acuma pe pământ, și anume în timp ce rămășița se află încă într'adevăr în „curtea temniței”, adică sub supravegherea puterilor lumesti și în timp ce este prigonită de ele. Prin urmare mesajul trebuie înmănat înainte de bătălia Armaghedonului pentru ca celelalte oi să fie informate, să asculte și să fie păzite în Armaghedon. Aceasta trebuie să se facă acum pentru ca ocroria mulțimii mari de oameni să fie recunoscută și să se dovedească ca fapta lui Dumnezeu, înțelegând după cum a prezis el. O informare a mulțimii mari de oameni în această privință după izbucnirea bătăliei ar veni prea târziu. Avertismentul trebuie dat înainte de luptă și nu după aceea.

⁴¹ Zis-a Iehova profetului Ieremia să șadă și să aștepte un timp mai potrivit pentru vestirea adevărului în cetate? Poruncit-a Domnul poporului lui în aceste zile să aștepte mai întâi nepăsători căderea reprezentanților religiei lui Satan în Armaghedon și numai după aceea să deie avertismentul mulțimii mari de oameni și să adune? Tocmai contrariul este adevărat. Iehova a zis profetului său în timp ce era încă în curtea temniței: „Du-te de vorbește lui Ebed-Melec, Etiopianul, și spune-i: 'Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: 'Iată, voi aduce peste cetatea aceasta [creștinătate] cuvintele mele în rău și nu în bine: în ziua aceea ele se vor întâmpla înaintea ochilor tăi. Dar pe tine te voi izbavi în ziua aceea, zice Domnul, și nu vei fi dat în mâinile oamenilor de cari te temi'. — 39:16,17.

⁴² Ieremia n'a așteptat pe etiopianul Ebed-Melec ca să vină la el, ci a trebuit să meargă direct la Ebed-Melec — care reprezintă pe mulțimea mare de oameni — și să se îngrijească de aceea ca el să primească mesajul Domnului, fără să fie seamă de restrângerea și dușmănia profetului. Pretutindeni ierarhia romano-catolică, dușmana principală a martorilor lui Iehova și reprezentanta principală a lui Satan de pe pământ, influențează autoritățile să împiedice lucrarea mărturiei; dar cu toate acestea Ieremia cel antitipic, rămășița, trebuie să continue lucrarea cu energie și să proclame în mod viguros mesajul adevărului atâta timp cât Domnul le permite să facă aceasta. Martorii lui Iehova au făcut tocmai acest lucru cu deosebire de la identificarea lui Ionadab în anul 1952, și cu râvnă și mai mare din anul 1955. Când Dumnezeu le-a descoperit că clasa Ionadab, „alte oi” și „mulțimea mare de oameni” sunt una și aceeași ceată, Martorii lui Iehova trebuie să caute pe oameni în locuințele lor nu cu mesajul lor, ci cu mesajul Domnului. Ei trebuie să facă aceasta cu îndrăzneală fără grosolanie sau nepoliteță. Indrăzneală sau curaj înseamnă lipsă de frică în vestirea credincioasă a adevărului pentru Domnul. Observați că Domnul a poruncit profetului să zică: „Așa vorbește Domnul oștirilor”, adică „Dumnezeul luptei”, și vrea să zică că marea bătălie este aproape. Avertismentul către oamenii de bine înseamnă în substanță că Iehova zice: 'Voi aduce cuvintele mele peste cetatea sau organizațiunea aceasta a „creștinătății” și o voi dărâma, și așa îmi voi justifica numele'. Această veste de avertiza-

re este adusă celor binevoitori, ei îi dau atențiune și se grăbesc la Domnul, și aceștia formează mulțimea mare de oameni.

⁴³ Deoarece numele Ebed-Melec înseamnă „serv (sau sclav) al împăratului” și clasa reprezentată de el s'a pus pe partea lui Christos Împăratul, aceasta arată că ei au devenit servii sau sclavii lui Christos cari fac cu bucurie serviciul său. Ei și-au spălat hainele în sângele lui Christos deoarece și-au îndreptat credința spre el și Iehova; ei s'au pus pe partea lui Iehova, și cu ramuri de finic în mâinile lor prezintă omagiile lor „Împăratului sfinților”, Iehova, și gloriosului său Rege uns, Christos Isus. Ei dau laudă și cinste lui Iehova și Christos și lor le atribue toată ocrotirea și mântuirea. Ei nu fălăiesc steaguri și dau omagiu vreunui om, așa dar ei nu atribue mântuire niciunui om sau unor lucruri făcute de oameni. Din pricina credinței și ascultării lor Iehova le zice, întocmai după cum a vorbit lui Ebed-Melec: „Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și nu vei fi dat în mâinile oamenilor de cari te temi”. — 39:17.

⁴⁴ Această asigurare a Domnului aduce clasei Ionadab sau mulțimii mari de oameni mare mângâiere și ei nu se mai tem acum de nimicirea viitoare a „creștinătății, ei așteaptă plini de încredere să fie ocrotiți și izbăviți de Iehova, deoarece au făcut bine celui mai neînsemnat dintre frați lui Christos și prin aceasta și-au arătat iubirea față de Domnul. (Matei 25:40). Ei nu vor fi dați în mâinile executorului lui Iehova care va executa răzbunarea lui și nu vor cădea nici în mâinile stăpânilor dușmanului.

⁴⁵ Mânile Domnului îi scutește și-i ocrotește. Aceasta este în armonie exactă cu instrucțiunile lui Dumnezeu date Executorului său: „Să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul identificării că sunt pentru Iehova” (Ezechiel 9:6). Deoarece Ionadabii, alte oi sau mulțimea mare de oameni s'au refugiat în cetatea de scăpare, organizațiunea lui Iehova, nu vor fi dați pe mâna Executorului. — Numeri 35:9—34.

⁴⁶ În acel timp a bătuit cu furie război, foame și ciumă în Ierusalim, și Domnul a poruncit lui Ieremia să zică mai departe lui Ebed-Melec: „Te voi scăpa, și nu vei cădea supț sabie, ci viața îți va fi pradă ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul”. (39:18). Sabia amintită aici ilustrează sabia Executorului lui Iehova în bătălia Armagedonului prin care va fi stărpit Ierusalimul antitipic, „creștinătatea”. Dacă majoritatea mulțimii mari de oameni trebuie să aude mesajul *avertizării numai după* bătălia Armagedonului, atunci ce rost are de a mai fi avertizați? Să ascultăm acum înțelepciunea închipuită a oamenilor sau poruncile Domnului? Atât Ebed-Melec cât și Ieremia au supraviețuit distrugerea Ierusalimului pentru că amândoi au luat atitudine pentru Domnul Iehova. Despre cetățile de scăpare zice legea lui Dumnezeu: „Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Israel, pentru străin și pentru cel ce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om care va ucide pe cineva fără voie”. — Numeri 35:15

⁴⁷ Corespunzător cu aceasta, oamenii cari vor

forma mulțimea mare de oameni și cari sunt numiți Ionadabi și „alte oi”, în lege sunt citați ca „străini” sau „cei ce locuiesc în mijlocul vostru”. Pare a fi sigur că fiii lui Ionadab, Recabiții, s'au aflat în același timp cu Ieremia și Ebed-Melec, etiopianul, în Ierusalim. Acei Recabiți au fost încă înainte de aceea în cetate, și Iehova poruncise lui Ieremia să vorbească acelor fii ai lui Ionadab și să-i aducă în casa sa. (Ieremia 35:2). Recabiții au locuit în acel timp în corturi ceea ce arată că ei au așteptat ceva mai bun decât un guvern lunesc: „Locuim în corturi, și mâm și împlinim tot ce ne-a poruncit tatăl nostru Ionadab. Când s'a suit însă Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împotriva țării acesteia, am zis: „Haideți, să fugim la Ierusalim, de oastea [oștirile unite ale] Haldeilor și de oastea Siriei”. Așa se face că acum locuim la Ierusalim”. (Ieremia 35:10,11) Recabiții s'au pus pe partea lui Iehova și au fost izbăviți. Aceasta preumbrăște din nou „mulțimea mare de oameni”.

⁴⁸ Etiopianul Ebed-Melec s'a aflat în palat ca serv și de aceea n'a putut să fugă, totuși el a arătat favoarea lui Ieremia, profetul lui Dumnezeu: pentru aceasta i-a zis Dumnezeu prin Ieremia: „Viața îți va fi pradă ta de război, pentru că ai avut încredere în Mine, zice Domnul”. Iehova a făgăduit etiopianului că va primi viață cu și cum ar fi căutat să dobândească viață pe calea prescriasă de Dumnezeu: și Domnul zice că și clasa altor oi, pe care a reprezentat-o Ebed-Melec aici, să meargă în viață veșnică. (Matei 25:46). Ei vor fi ocrotiți de Domnul și vor trece cu viață prin Armagedon, și dacă rămân credincioși câștigă viața veșnică. În armonie cu aceasta sunt și cuvintele Domnului adresate lui Ionadab: „Pentru aceasta, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodată de urmași cari să stea înaintea Mea!” — Ieremia 35:19.

⁴⁹ Etiopianul a fost ocrotit pentru că a fost un famen, aceasta înseamnă unul care este consacrat în mod dezinteresat Domnului Iehova. Iehova i-a ocrotit viața și i-a dăruit-o ca pradă de război. Pentru ce? Pentru că Etiopianul și-a pus încrederea în Iehova. Clasa reprezentată de el nu și-a pus încrederea în guverne pământești, oameni sau lucruri cari sunt simbolizate prin steaguri și alte chipuri. Ei nu așteaptă mântuire dela nicio instituțiune de-a oamenilor, după cum fac acum reprezentanții religiei „creștinătății” și cari încearcă să silească și pe alții să facă așa. Famenul nu s'a încrezut în profesii mincinoși ai reprezentanților religiei; și clasa antitipică de asemenea nu se încrede nici în profesii mincinoși ai reprezentanților religiei și nici în brațul tare al legii sau în ceva stăpânitori sau puteri pământești. Etiopianul așa dar a preumbrit clar pe aceia cărora Domnul le adresează următoarele cuvinte: „Căutați [1] pe Domnul [și puneți-vă încrederea în el], toți cei smeriți [dispuși de a se lăsa să fie învățați] din țară [după alte traduceri: de pe pământ], cari împliniți poruncile Lui [cari observați regulile lui prin aceea că dăruitiți favoare și ajutor clasei Ieremia]! Căutați [2] dreptatea, căutați [3] smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului”. (Iesania 2:3). „Creștinătatea” întocmai ca prototipul ei Zedechia

(Urmare în pag. 146).